

natuurlijk meest meeuwen, waaronder ik geen zeldzame soorten heb opgemerkt; maar ook strandlooptjes, n.l. drieteenige, kleine-, kleinste-, krombek- en bonte strandloopers en sneeuwgorzen. Zaterdag zag ik, behalve de reeds genoemde soorten nog een steenlooper en 2 tureluurs. Toen ik vandaag echter op het strand kwam, waren alle zeesterren verdwenen; wat de menschen niet weggehaald hadden, was door den vloed weggespoeld, maar toch waren er nog heel veel meeuwen en enkele strandloopers, maar ook 2 alpenleeuwerikken en een troep van 23 wulpen trok over.

P. BOUMA.

Nachtelijk gerucht van Spreeuwen. — Dezer dagen werd ik getroffen door een voorval dat ik interessant genoeg vind, om het U even mede te deelen.

Ik liep 's nachts om 2 uur Woensdagavond op de Ceintuurbaan en hoorde vogels. In de richting van 't geluid gaande vond ik een paar toomen van 8 à tien spreeuwen die in den snerpande Oostenwind in 't heldere maanlicht een drukte zaten te maken, zooals alleen een uitgelaten spreeuw dat kan doen. Ze vlogen van tak tot tak maar gingen niet verder dan 3 boomen. Het einde van 't avontuur heb ik niet afgewacht, maar gedurende een half uur heb ik in groote verbazing alles gadegeslagen. Droomgeluiden waren het niet, ik herhaal nogmaals: het was uitbundig en zot gezang.

Een kennis van mij, de heer Lens, heeft ongeveer dit zelfde gehad Maandagavond omstreeks half acht, toen hij langs de populieren in den tuin van 't concertgebouw liep.

Ik vind het een echte streek van Tijn Uilenspiegel-Spreeuw. Wanneer U een verklaring weet of vermoedt, zoudt U me zeer verplichten, mij daarvan een heel korte mededeeling te doen.

K. VAN DER BLONK.

Levende Sepia op onze kust! — Naar aanleiding van het onzekere bericht dienaangaande in de Lev. Nat. van 1 Febr., kan ik U mededeelen, dat ik in Augustus 1922 eenige dagen ná een Westerstorm, enkele exemplaren levend gevangen heb in de buurt van Noordwijk aan Zee. Een groot en gaaf exemplaar heb ik opgezet op formalin.

Het vangen werd zeer bemoeilijkt, doordat het nog vlugge dier telkens het water geheel zwart kleurde wanneer men te dichtbij kwam. Misschien intere seert het U ook dat omstreeks dien tijd eveneens een pas gestorven gaaf exemplaar zonnevisch ($\pm 1\frac{1}{2}$ d.M. lang) aan-spoelde, hetwelk ik ook op formalin heb.

Voûte, Utrecht.

Een Nieuwe Bond. — Hierbij deel ik u mede, dat den 2den van deze maand is opgericht de *Bond van Haagsche Nat.-Historische Schoolvereenigingen*, waarbij op 't oogenblik 4 vereenigingen zijn aangesloten.

Scheveningsche weg 24, Den Haag.

C. GOEDKOOP,

Secr. v. d. Bond.

Antwoord op de waarschuwing. — Het verwijt, dat Lieftinck mij over mijn nonchalance maakt is, dat beken ik eerlijk, niet onverdiend. Maar Lieftinck gaat toch, tenminste nu hij niet met den aard der libellenwaarnemingen op de hoogte was, te ver met zijn verwijt, ook in algemeen opzicht, want „het niets aan hebben” en „waardeloos zijn” van waarnemingen kan niet gelegen zijn in het feit, dat de genoemde voorwerpen niet door bevoegden worden verzameld en gedetermineerd. Daarom wil ik op zijn enthousiaste critiek even antwoorden.

Toen ik mij daar in de tweede week van Juli op een smoorheeten dag op de kale zandplaten tusschen Rottumeroog en Schiermonnikoog bevond, is het niet bij mij opgekomen om Lieftinck een kaartje te sturen of een telegram. Daar was midden in de Waddenzee weinig gelegenheid voor, des te meer, omdat wij ook hotjes moesten vangen om onze voorraad voedsel aan te vullen. Wij hebben dus enkele van de passerende libellen gevangen na heel wat manoeuvres à la Prikkebeen, want zij waren verbazend vlug en 't was geweldig warm. Enkele libellen zijn door mij meegenomen, om te determineren met de lijst in „De Levende Natuur” van Heimans. Dat ging echter nogal haastig in zijn werk, omdat ik net op 't laatste nippertje thuis kwam en door moest reizen naar Zutphen, waar de journalistieke arbeid in de vacantieperiode — weinig gelegenheid gevend, om aan de libellenwaarnemingen terug te denken en de noodige aandacht te schenken — mij wachtte.

Mijn determinatie (men zie vorige aflev.) berustte dus niet op „zoo maar even zien”,

maar nogmaals, zij was vluchtig, ofschoon ik van de juiste soort wel overtuigd ben.

Het spijt mij, dat de gevangen libellen op een vergeten hoekje bij mij thuis in Groningen zijn neergezet en ik er verder geen aandacht aan gegeven heb. Ik zal nog eens een inspectie houden. Bewijsmateriaal kan ik niet meer geven, wat ik nu in verband met Liefstinck's opmerking over het heele vreemde en volkomen abnormale libellenjaar des te meer betreurt. Ik kan echter desniettemin niet accoord gaan met L.'s betiteling van „ontdek-kinkjes”, ik heb werkelijk voldoende verantwoordelijkheidsgevoel gekregen, om geen oppervlakkige waarnemingen te publiceren. 'k Was gewoon verrukt over dien drukken libellentrek op Rottemeroog en de platen in Oostelijke richting, terwijl enkele vischdiefjes blijkbaar reeds koers zetten naar het Westen! Je enthousiasme voor de libellen, dat ik bewonder, heeft jelui op het zoo gemakkelijk te volgen pad van het gezag gebracht, zonder alle slagboomen, die de oplossing van het geheim van dat gezag verhinderen, te hebben verwijderd.

't Spreekt vanzelf, dat ik L.'s overige wenken wel ter harte wil nemen, al kan ik uit den aard der zaak mij niet zoo wetenschappelijk en aandachtig met het onderzoek bemoeien. De libellen, welke ik dezen zomer vang en waarvan ik eigen determinatie niet vertrouw, zal ik hem toesturen met een telegram er bij, al zit ik dan ook een halve dag zeilen van de bewoonde wereld. 'k Hoop, dat het gebeuren zal.

Brandgans aan den IJssel. — Met Charles Behrends en Frans Makkink, twee enthousiaste Zutphensche N. J. N.'ers had ik het genoegen Zaterdagmiddag aan den IJssel even benoorden Zutphen, waar de Polbeek in de rivier vloeit, een *Brandgans* op korten afstand waar te nemen. De vogel was volstrekt niet schuw en op eenige tientallen Meters te benaderen. Dit is naar mijn weten de eerste waarneming van de brandgans zoover binnenlands.

Deze waarnemingen zijn alle gedaan in de koudeperiode van begin dezer maand.

Bij een kreekje, waar zich nog open water bevond, nam ik voorts een *Appelwink* waar, ook hier een zeldzame verschijning naar ik van hier langere jaren woonachtige vogelliefhebbers vernam.

Volgens een krantenbericht is nabij Dieren een *wilde zwaan* geschoten.

Zutphen 14-1-24.

F. KOSTER.

Wie helpt? — Het bekende duitsche vogeltrekstation, die Vogelwarte auf Helgoland, verkeert in hoogen nood. Zooals zoo menige nuttige buitenlandsche instelling, zien we ook hier de Vogelwarte langzaam wegwijnen. Dank zij de energie en de opoffering van den bekenden leider Hugo Weigold, en zijn helpers, is het tot nog toe nog steeds mogelijk geweest te blijven werken, *doch er is een grens*. Hoe hoog de nood is, bewijst alleen al het feit, dat de vangkooien, de „Trichterreuse” samengesteld zijn uit staven van oude ledikanten, monsters draad enz.

Het doel van deze vangkooien is, om de vogels gedurende een korten tijd vast te houden om ze te ringen en te registreren. Van iedere gevangen vogel wordt een groot aantal gegevens, als geslacht, kleur, vleugelwijdte, gewicht enz., genoteerd, zoodat een prachtig overzicht verkregen wordt. Er wordt voor gezorgd, dat dit vangen geen invloed op den vogelstand heeft. Hugo Weigold zelf schrijft hiervan: „Nur eins musz mit allem Nachdrucke betont werden: dazu ist meine Trichterreuse nicht erfunden worden, dasz man sie wie eine italienische Fangeinrichtung zum Vogelmord benutzt”.

Waar nu deze mensen, ondanks hun, dan nog weinige, primitieve middelen toch met opgewektheid hun, zoo zeer nuttige taak blijven verrichten, is het onze plicht te steunen. En dat steunen wordt ons al zeer gemakkelijk gemaakt. Die Biolog. Anstalt auf Helgoland heeft in vereniging met de „Bund für Vogelschutz” een serie vogelfoto's van Weigold uitgegeven, die werkelijk zeldzaam mooi zijn. De opbrengst hiervan komt genoemde instellingen ten goede. De prijs per serie (20 stuks) is daarenboven nog zeer laag: *slechts 75 cents*.

Door deze serie te koopen behoedt men een nuttige instelling van algeheelen ondergang en zorgen we er tevens voor, „dasz die deutsche Natur nicht noch mehr verödet”. Bestel daarom omgaand een serie bij den Algemeen Secretaris van den Nederl. Jeugdbond voor Natuurstudie, JAN NIJKAMP, Ligusterstraat 1, Den Haag.